

El govern perfecte

MOLT PERSONAL
XAVI ROCA
@XAVIROCA1

La setmana passada vaig tenir el plaer d'escoltar a Santi Vila en un magnífic dinar-col·loqui organitzat per Forum Empresa. L'exconseller de la Generalitat venia a Lleida a presentar el seu llibre *D'herois i traïdors*. A més explicava la seva experiència en el govern de la Generalitat i la seva sortida arran de la discrepància d'interpretació entre la seva visió de l'1 d'octubre i la del President Puigdemont. Independentment de les idees polítiques al respecte, al meu parer va ser una gran conferència i em va semblar una persona molt prudent i moderada; com ell mateix va dir "la moderació no és un posicionament polític sinó una actitud tant a la política com a la vida".

En un moment de la seva conferència, va citar Javier Arzalluz per parlar del que ell considerava el govern perfecte. Deia que el millor govern havia de tenir una tercera part dels seus membres de persones del partit. Persones amb un bon bagatge i experiència dins del partit, que hagin militat a les seves bases, que coneguin bé el seu funcionament intern i que sàpiguen mobilitzar les persones per tal d'ajudar-los a governar. També afirmava que el govern perfecte necessitava una altra tercera part de persones tecnòcrates. Professionals amb bona reputació i una potent experiència professional en el seu àmbit d'actuació. Persones poc vinculades amb el partit,

inclús asèptics en les seves idees polítiques. Però bons gestors, persones capaces de liderar diferents àmbits professionals amb un enfocament molt poc polític i molt tecnòcrata. I finalment deia que la darrera tercera part del govern perfecte ha d'estar formada per prohoms, per personalitats rellevants que amb la seva sola presència prestigien i avalen la qualitat del govern. Acostumen a ser persones amb una edat avançada i el seu respecte i prestigi professional està molt per damunt de les seves pròpies idees polítiques. Persones de consens i respectades per persones de diferents tipologies i ideologies. I reflexionava l'exconseller Santi Vila que gairebé tots els darrers governs s'han nodrit molt del primer grup, és a dir, de gent del partit. Ara bé, han tingut moltes dificultats per atraure i convèncer a persones i professionals del segon grup (tecnòcrates) i del tercer grup (prohoms). I això, al meu parer,

**M'agraden els governs que
tenen una combinació de
polítics amb tecnòcrates i amb
persones de gran prestigi**

és un gran problema. I a més, és un peix que es mossega la cua. Com menys tecnòcrates i prohoms entrin als diferents governs, més baixarà el nivell i el prestigi de la política i cada cop serà més difícil atraure a persones prestigioses a l'esfera política pública. Afirmava Vila que els polítics d'arreu s'ho han de fer mirar. Que han de pensar què han fet malament perquè la política actual sigui tan poc seductora pels tecnòcrates i pels prohoms. No hi puc estar més d'acord en aquestes reflexions. M'agraden els governs que tenen aquesta combinació de polítics juntament amb tecnòcrates i persones de gran prestigi. Et proposo amic lector que analitzis els diferents governs per comprovar quin percentatge de persones tenen de cada grup. Malauradament, al meu parer, la majoria de governs estan molt lluny, massa lluny d'aquest govern perfecte.

Darrerament hem observat com han canviat diferents governs. També canviaran els governs municipals en el maig de l'any vinent. I en general, m'agradaran més aquells governs que s'atansin més a aquesta regla del govern perfecte i m'agradaran molt menys aquells que s'hi allunyin. Em sembla un bon criteri per valorar els diferents governs. Perquè, com deia Victor Hugo, "entre un govern que ho fa malament i el poble que ho consent, hi ha una certa solidaritat vergonyosa".